

ԾԱՂԿԱՔԱՆ ՔԵՐԴՈՒԱԾՔ

Դ Ր ՈՒ Ա Տ Ի Ք Դ Ր ՈՒ Ս Ո Ս Ի

Հանգունատիպ գերդ թեւահերձըն պաշտօնեայ շանթակիր,
Ում գիցն արքայ իշխանութիւն շնորհեաց 'ի հաւրս թափառոտս՝
Հաւատարիմ գըտեալ 'ի փորձ Դիոսի
Ի շիկահեր Գանիւմեղէս ,

Ի բունոյն ըզնա երբեմն արբունք տիոց քեցեաց առոյգ,
Եւ հայրենին ոյժ կորովոյ՝ մինչ վաստակոց դեռ անհրմուտ .
Եւ 'ի ցածնուլ տեղատարափ յորդ շառաչմանց ,
Գարնանայլին այսք բըռնաշունչ՝

Ուսուցին երկչոտին թեւկոխել ճիզն անսովոր ,
Եւ նոյնժամայն ոյժ հաստաբուռն՝ յողեաց պառակ վարեաց զոտխն ,
Ապա զըրդեաց ըզնա մարտից տենչ և խորտկաց՝
Ոգորելոց գէմ վիշապաց .

Եւ որգունակ 'ի գալարիս զըւարթ յարօտ այծ 'ի ճարակ ,
Որ գիշագէշ 'ի նորոց իցէ ժանեաց յօշելոց ,
Ձարդէն մոցեալ ետես առիւծն 'ի կաթանէ՝
Եւ շիկագոյն մօրն 'ի ստենէ .

Այսգունակ և ըզԴրուսոս՝ մըղել ըզմարտ ուժգնագոյն
Առ բարձամբք Ալպեանց տեսին և Ռետացիք և Վինդելիկք ,
Ոյց սովորոյթ՝ յամագոնեան 'ի տապառ
Ձինեւ ըզձեռս անգուլ անհետ ,

Ուստի եկեալ թէ արդեօք՝ չեղեւ ինձ փոյթ որոնել .
Նա իսկ ոչ զամենայն օրէն երբեք իցէ գիտել .
Այլ յաճախ յաղթականաց գունդք յոգնահոյլ ,
Ժիր պատանոյն պարտեալ հնարիւք ,

Եղեն խելամուտ թէ զինչ մարթեն միտք և ողի՝
Երջանկափառ ընդ յարկօք սընեալ 'ի փոյթ խնամոյ քաջիկ .
Եւ զինչ թէ սիրտ հայրենական Աւգոստեայ
Առ պատանեակսն Ներոնս :

Բարեաց և հըգօրաց՝ են և ծընունդք զօրաւոր .
Ի զուարակս և յերիվարս բնակէ ուժեղ հարցըն կորով .
Եւ համբուն ոչ ըզվատարի աղաւնիս
Նրանին արծուիք ամեհագոյնք :

Այլ աճեցուն գործէ հրահանգ ըզբնակաւորըն զօրութիւն ,
Եւ ուղիղ օրէնք վարուց՝ կորով 'ի լանջս հաստատեն .
Ապականեն ախտք ըզբընիկ բարութիւն՝
Ուր թէ խըրատք պակասիցեն :

Քանի շնորհաց թէ պարտական ես դու, Հըռովմ, Ներոնեանց,
Գեղ Վրկայ Մետաւրոս գետ և Աստրուբալ յաղթահարեալ.

Գեղածիծաղ օրն այն պայծառ՝ յոր ցընդեցաւ
Խաւար յերկրէն Լատիոնէ,

Որ 'ի յըքեղ յաղթանակ հանդիսացաւ նախ առաջին,
Յորժամ դժնէ Ափրիկեցին յիտալական 'ի քաղաքս

Ասպատակեաց՝ իբր 'ի կուենիս բոց մեծածախ,

Կամ Սիկիլեան յանդունդս Եւրոս,

Անտի և այսր հռովմէականն աճեաց առոյգ ժիր մանկութիւն

Յաղթական ցանգ արշաւանօք, և աւերեալ կործան տաճարք

Ի վըրդովիչ խազմ՝ ամբարիշտ կարքեդոնեանց՝
Կանգուն յօտին կալան ըզդիս,

Հուսկ ուրեմն՝ ասաց դրուժան և ննեգաժոտն Անիբաղ.

Եղլերուք՝ յառ և ապուռ մատնեալ գայլոց մեք քանասար,

Պընդիմք ըզհետ յօժարական, յորոց խուսել

Է յաղթանակ յըքեղափառ:

Ազգ այն հըզօր՝ որ 'ի Տոսկեան կոծեալ անդունդքս ծովածուփ,

Ի հըրդեհեալ իլիոնէ ըզնուիրական դրօշալլա դից

Եւ զհինաւորց հարց ալելոյթ և զորդեակս՝

Ա՛ծ յԱսոնեան քաղաքանի:

Զերդ իբրու յեսանասուր 'ի խիստ տապար յօտեալ սըղցի՝

ՅԱգիդէ յուրթի բերրի նըսեմաստուեր սաղարթուց,

Յերկաթոյն առնու ոգի և զօրութիւն՝

Ի նախճիրս և 'ի վընաս:

Ոչ իսկ իդրա սաստկագոյնս հատեալ մարմնովն ինչ ամեհեաց

Ընդդէմ Հերակլեայ՝ որ ընդ նուաճիլն էր դժկամակ.

Ոչ ընկճեցին Կոթրիսացիք զահեղն հըրէջ՝

Եւ ոչ թեբէք Էգիոնեան:

Ի խորըս թէ սուզանիցեն՝ չըքնաղաքոյն յառնէ կանգնի.

Թէ մարտիցեն ըզյաղթականն արկցէ տապաստ մեծ պարծանօք.

Եւ միղեսցէ գուպարայաղթ պատերազմունս

Կանանց 'ի լուր հըւշակելիս:

Ո՛չ, ոչ ևս այլ 'ի կարքեդոն առաքեցից հընշտակս յոխորտ.

Հատաւ ըսպառեցաւ ամենայն յոյս ակընկալեաց,

Անչըբացաւ և մերս անուան բաղդ և պարծանք,

Ի մեռանել Աստրուբալայ:

Լիցին, այո, գամագիտ ձեռք զօրաւորք կըլաւդեանց,

Ոյց և Դիոս պաշտպանէ իւր մարդասէր տեսչութեամբ,

Եւ հանճարեղ հոգ խընամոց տան օճան

Յանձուկ վըտանդըս մարտից:

ՈՐԱՏԻՈՍ

ԹԱՐԿ. Հ. ՅԱՂ. ԹՈՐՈՍԵԱՆ